

Приходять предки (скорочено)

Андрій Малишко

Приходять предки, добрі і нехитрі,
У бородах, простелених на вітрі,
Не руки — а прогнуті чорні віти,
Не очі — а прозористі орбіти.
І кайдани подзвонюють з плугами,
Зерно і кров, і ночі із снігами.
Чи ти не став розщепленим, як атом.
Недовірком, схизматом (1) чи прелатом (2)
Ярижкою нікчемним (3), псом на влові?
Дитино наша, ягодо з любові!..
Дарують ласку, повну болю й змоги,
Щоб у очах уздріть нові прологи.

(1)Схизмат — людина, що зрадила істинній вірі.

(2) Прелат — узагальнена назва католицьких священиків

(3) "Ярижкою нікчемним" — тобто улесливим прислужником

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Без минулого немає майбутнього. І кожне нове покоління звітує перед минулим, відповідає за майбутнє. Наші предки мужньо боролись за волю та незалежність, багато страждали. Зберегли й відстояли рідну мову, то ж мають певне право спитати: а що ж зробили для збереження мови, кращих традицій, для розбудови нашої держави ми з вами? Не секрет, що в історії України було багато трагічних сторінок. Були й зради, і відступництво самих українців, були незгоди у виборі подальшого шляху. Та коли знаєш минуле, є надія, що не повториш його помилок. От і приходять предки. Так їм хочеться побачити "нові прологи", відчути, що немарно вони воювали, проливали кров, працювали, творили.